

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۱۶ فیروری ۲۰۱۶

اتحاد ایالات متحده و روسیه در سوریه

Les USA et la Russie s'allient en Syrie

در گردهمایی بین المللی برای پشتیبانی از سوریه به نظر می رسد که کاخ سفید پرونده سوریه را خلاف منافع و موضعگیری «نئوکنسرواتورها» و شاهین های لیبرال به دست گرفته است. در متن بیانیۀ نهائی این گردهمایی نظارت ایالات متحده و روسیه در سازمان ملل متحد ضروری دانسته شده و جفری فلتمن را از مقام و مسؤلیت های خود بر کنار می سازد. بیانیۀ نهائی حاکی از تحمیل آزادی عبور و مرور برای کمک های بشر دوستانه و توقف مخاصمات است. بیانیۀ قانونیت حرکت نظامی روسیه را نه تنها علیه جبهۀ النصره و داعش بلکه علیه احرار الشام و جیش الاسلام به رسمیت می شناسد. با وجود این، بیانیۀ هیچ مطلبی درباره طرح مشترک فرانسه و بریتانیا در مورد ایجاد کردستان دروغین مطرح نکرده است.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه) // ۱۵ فیروری ۲۰۱۶

مصاحبه مطبوعاتی سرگئی لاوروف، جان کری و استفان دو میستورا، در هیلتون مونیخ، به مناسبت گرد همآیی گروه بین المللی برای پشتیبانی از سوریه.

از دوران گردهمایی «دوستان سوریه» در پاریس به تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۲ جنگ علیه سوریه از کنترل کاخ سفید و کرملین خارج شد و توافقات مرتبط به نخستین گردهمایی ژنیو در ۳۰ جون ۲۰۱۲ هرگز به انجام نرسید. بسیاری از تلاش های بعدی برای صلح با مداخله مجموعه ای از عناصر جنگ طلب به شکست انجامید که عبارتند از شخصیت های درجه یک ایالات متحده (جان مک کین، هیلری کلینتن، جفری فلتمن، دیوید پترائوس، جان آلن)، شرکت های چند ملیتی (اکسون موبیل، کی کی آر، ارتش خصوصی بلاک واتر - آکادمی) و برخی دولت ها (المان، عربستان سعودی، فرانسه، اسرائیل، قطر، بریتانیا، ترکیه).

با وجود این، از ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۵ روسیه نیروی ضربتی قابل توجهی را برای بمباران گروه های تروریست بسیج کرد و به میدان سوریه فرستاد. چهار ماه بعد، اغلب کارخانه های اسلحه سازی و سنگرهای زیر زمینی که آنها راه اندازی کرده بودند ویران شد. علاوه بر این وسایل حمل و نقلی که داعش برای سرقت نفت در اختیار داشت، زیر بمباران از بین رفت. ارتش عرب سوریه از ۶ جنوری ۲۰۱۶ هم زمان در ده جبهه به عملیات زمینی دست زد و مناطقی را آزاد ساخت، البته به استثنای شمال شرقی. در حالی که عربستان سعودی و ترکیه از شمال کشور برای مخالفان نیروی کمکی و اسلحه گسیل می کردند.

"پارک اوپاما" پرونده سوریه را دوباره به دست گرفت

ترازنامه سیاست بین المللی رئیس جمهور پارک اوپاما تا کنون به تنش زدائی با کوبا و ایران انجامیده است. کمتر از یک سال برای او وقت باقی مانده تا صلح سوریه را نیز به این فهرست اضافه کند. چنین امری نیز مستلزم به دست گرفتن این پرونده خواهد بود تا بتواند با همکار روسی اش به تحلیل مشترکی از وضعیت حاضر نائل بیاید. به همین علت قرارداد تازه ای با روسیه منعقد کرد و برت مک گرک Brett McGurk را «تزار ضد داعش» نامید و اختیاراتی به او واگذار کرد تا امکانات نظامی قابل توجهی را تدارک ببیند.

تحصیلات برت مک گرک در زمینه حقوق بوده ولی در مقام دیپلمات حرفه ای فعالیت می کند و از سال ۲۰۰۴ در عراق برای رئیس جمهور جرج دابلیو بوش جوان کار می کرد. او پیرامون جان نگر پونت John Negroponte و جنرال دیوید پترائوس به گروهی تعلق داشت که خشم عراقی ها را علیه ارتش اشغالگر منحرف ساختند و به شکل مخفیانه آن را به زد خورد بین سنی و شیعه تبدیل کردند. در چنین مقامی، مک گرک در ایجاد «امارات اسلامی در عراق» شرکت داشت که بعداً تبدیل به داعش شد. سپس او طرف مذاکره برای خروج نیروهای اشغالگر بود. در سال ۲۰۱۲ رئیس جمهور پارک اوپاما او را به عنوان سفیر در بغداد انتخاب کرد، ولی سنا این گزینش را تأیید نکرد زیرا او را به خاطر روابط فرا زناشویی با یک روزنامه نگار وال استریت ژورنال قابل سرزنش می دانست. در نتیجه به عنوان دستیار فرستاده ویژه کاخ سفید به اتحادیه بین المللی ضد داعش و جان آلن پیوست. او مشاهده کرده بود که در نبود رویکردهای روشن، رئیس او نه تنها علیه سازمان های تروریستی مبارزه نمی کند بلکه تا پیش از آمدن روس ها و استعفايش، از آنها پشتیبانی نیز می کرده است. برت مک گرک از این پس مسؤلیت عملیات را به عهده گرفته و بیرون راندن خلیفه از سوریه را آماده می کند، ولی نه کاملاً در عراق. برای اجرای چنین طرحی بودجه نظامی در حد دو برابر نسبت به مقام پیشین را در اختیار خواهد داشت و در عین حال روی ارتش عرب سوریه و یگان های کرد سوریه تکیه خواهد کرد.

توافق بین کاخ سفید و کرملین

کاخ سفید و کرملین با هم به توافق رسیده اند که سقوط احتمالی جمهوری عرب سوریه تمام منطقه به انضمام اسرائیل را در هرج و مرج فرو خواهد برد. به همین علت، آنچه که به اهداف اولیه جرج بوش و آریل شارون تعلق داشت، امروز موجب هراس پارک اوپاما و ارتش دفاعی اسرائیل است.

به نظر می رسد که کاخ سفید از تجزیه سوریه صرفنظر کرده و برای جلوگیری از تشکیل کردستان دروغین در شمال شرقی کشور توسط فرانسه و بریتانیا، با کرملین هماهنگ شده است. از دیدگاه ایالات متحده به هیچ عنوان جایز نیست که پاریس و لندن را آزاد بگذارد تا دوباره به قدرت استعماری در خاورمیانه تبدیل شوند، حتی اگر از چنین چشم اندازی برای تشویق آنها برای شرکت در عملیات «بهار عرب» استفاده کرد.

سرانجام، کاخ سفید و کرملین از ژنیو ۳ استفاده کردند تا مخالفانی که توسط عربستان سعودی تأمین مالی و پشتیبانی شده بودند بی اعتبار شوند. در واقع عربستان سعودی پی در پی از مذاکره روی گرداننده و سپس شرایطی را از پیش مطرح کرد، و در پایان سخن به شکل یک جانبه عبور و مرور کمک های بشردوستانه را نپذیرفت، در حالی که دمشق آزادی عبور و مرور کمک های بشردوستانه را پذیرفته است.

منشور گروه بین المللی پشتیبانی از سوریه (GISS) در ۱۱ و ۱۲ فبروری ۲۰۱۶ در مونیخ به کاخ سفید اجازه داد که روی مخالفانش و به ویژه روی جفری فلتمن، رئیس سیاسی سازمان ملل متحد دست بگذارد. در نبود قدرت برای برکناری او، رئیس جمهور اوپاما به جای او به عنوان مقام عالی بین المللی، جان کری و سرگئی لاوروف را تشویق کرد تا اعلان کنند که بر ادامه مذاکره ها نظارت خواهند داشت. اگر این نکته در عمل تأیید شود، توطئه چین ها پس از فروپاشی برتری نظامی شان امتیاز دیپلماتیک خود را نیز از دست خواهند داد.

گردهمائی مونیخ

گروه بین المللی برای پشتیبانی از سوریه بر آن است تا «بیانیه ژنیو» به اجراء گذاشته شود (یعنی طرح رئیس جمهور بشار اسد به انضمام طرح کوفی عنان) بر اساس مفاد قطعنامه ۲۲۵۴ در شورای امنیت. گرچه فرانسه مشخص نکرده است که آیا شرایطش را در مورد «بیانیه ژنیو» حفظ خواهد کرد یا نه — به تعبیر فرانسه تنها شرط تسلیم بی قید و شرط جمهوری عرب سوریه است — ولی بیانیه نهائی گردهمائی مونیخ را تأیید کرده است.

بیانیه نهائی پیشبینی کرده است که ظرف یک هفته عبور و مرور کمک های بشردوستانه به اجراء گذاشته شود، که تنها اپوزیسیون این مورد را رد کرده است، و «توقف مخاصمات» به عنوان پیش شرط «آتش بس». برای هر یک از این دو هدف، نیروی عملیاتی به مشارکت ایالات متحده و روسیه، به انضمام دولت هائی که قابلیت فشار روی طرفین را دارا می باشند، تشکیل شده است.

در مورد کمک های بشردوستانه، گروه بین المللی پشتیبانی از سوریه به توافق رسیده اند که ظرف یک هفته آینده از طریق پرتاب از روی هواپیما یا از راه زمینی در هفت نقطه مشخص به اجراء گذاشته شود.

بیانیه نهائی مشخصاً می گوید که «دسترسی به کمک های بشردوستانه نباید به گروه خاصی تعلق داشته باشد و گروه های دیگر از آن محروم بمانند، بلکه مطابق بر قطعنامه ۲۲۵۴ و مبنی بر حقوق بین المللی بشردوستانه تمام گروه ها باید بپذیرند که این کمک ها به دست افرادی که به آن نیازمند هستند برسد (...). علاوه بر این ایالات متحده و روسیه «به شیوه ای عمل خواهند کرد که این کمک ها تنها در راستای بشردوستانه انجام شود». در واقع می دانیم که از جولای ۲۰۱۲ جفری فلتمن از کاروان های ملل متحد نه تنها برای تدارکات خوراک و دارو در «مناطق شورشیان» استفاده می کرده بلکه برای آنها اسلحه نیز می فرستاده است.

اصطلاح «قطع یا توقف خصومت ها» به نظر می رسد که مترادف «آتش بس» است، با این وجود روسیه نیز مشمول چنین قاعده ای می شود بی آن که پیامدهای حقوقی داشته باشد. با تأیید بیانیه نهائی، مسکو متعهد شده است که تنها گروه های مندرج در فهرست شورای امنیت که به عنوان تروریست شناسائی شده اند را بمباران می کند. با وجود این، پس از گردهمایی مونیخ طی مصاحبه مطبوعاتی با **جان کری** و **سرگئی لاوروف**، وزیر امور خارجه روس مشخصاً اعلان کرد که احرار الشام («جنبش اسلامی مردان آزاد سوریه») و جیش الاسلام (ارتش اسلام) رسماً پیوندهای خود را با گروه های تروریست تأیید کرده اند. احرار الشام توسط ترکیه و قطر تأمین مالی می شود و جنگ افزارهای نظامی پاکستانی در اختیار دارد و پیوندهایش را با طالبان افغان به رسمیت شناخته است. جیش الاسلام از سوی عربستان سعودی تأمین مالی می شود و از مشاوره آکادمی (بلک واتر) برخوردار است و از ایده آل بن لادن به خود می بالد و با سربلندی و افتخار از همکاری هایش با القاعده یاد می کند. علاوه بر این، بنیانگذار آن طهران الوش Zahran Allouche اعلان کرده است که می خواهد کشور را پاکسازی کند و علویان را از دم تیغ بگذراند. در نتیجه به نظر نمی رسد که تعهدات روسیه موجب تغییری در حرکت نظامی اش در منطقه شود، کاملاً به عکس با وجود فراخوان رسمی جان کری برای «تغییر اهداف»، بیانیه نهائی در مونیخ قانونیت این عملیات را به رسمیت می شناسد.

می بینیم که بیانیه نهائی مونیخ موضوع «سیاست گذار» را به مذاکره های ژنیو ۳ موکول دانسته است. با چنین حرکتی، قاطعانه ۱۱۴ شخصیتی که توسط عربستان سعودی انتخاب شده بودند و امید مقامات عالی و وزارت را در ذهن می پروراندند منتفی گردید. در واقع، این شخصیت ها همگی به گروه های مسلح یاد شده در بالا تعلق داشتند. ولی از سوی دیگر، راه در چشم انداز شخصیت های اپوزیسیون سوریه در تبعید باز شد که پس از اعلام مخالفت با مبارزه مسلحانه به ژنیو دعوت شده بودند.

طی گردهمایی پیرامون موضوع امنیت، در مورد قانونیت بمباران های اتحادیه و روسیه برخورد تندی بین "سرگئی لاوروف" و "فرانک والتر اشتاینمایر" روی داد.

عربستان سعودی و فرانسه سلاح هایشان را بر زمین نمی گذارند

اگر بیانیه نهائی مونیخ پس از سه سال پیشرفت بی سابقه ای را نشان می دهد، نزد آنهایی که خلاف میل باطنی شان آن را پذیرفتند انتقادات چندی را برانگیخت. وزیر امور خارجه عربستان "عادل الجبیر" موضعگیری عربستان را طی گردهمایی سالانه پیرامون موضوع امنیت دوباره کراراً تأکید کرد که تا وقتی که رئیس جمهور بشار اسد در قدرت باقی

بماند در سوریه صلح وجود نخواهد داشت. در همین جلسه فرانسه از زبان وزیر دفاع ژان ایو دوریان و نخست وزیر مانوئل ولس دوباره اتهامات قدیمی را علیه جمهوری عرب سوریه و روسیه مطرح کردند : استفاده از بمب بشکه ای، سازماندهی قحطی و گرسنگی، بمباران شهروندان. علاوه بر این، رئیس جمهور و خلیفه را جنایتکار تلقی کرده و عملاً تنها گروه های مسلح اسلامگرا را که پیش از این نام بردیم سزاوار کسب قدرت دانستند. ترکیه که به «سیاست پارانوایک» متهم شده بود در پرونده های مقدماتی گردهمایی خیلی سرگرم دفاع از خود بود و نمی توانست به تفسیر بیانیۀ نهائی گروه بین المللی پشتیبانی از سوریه بپردازد.

به یاد داشته باشیم :

- ۱) کاخ سفید با به دست گرفتن پرونده سوریه و انتخاب برت مک کرگ برای حذف داعش در سوریه و ایجاد مدیریت با کرملین برای برکنار کردن جفری فلتمن از مقام عالی اش در ملل متحد، به سه سال تردید و تزلزل داخلی پایان داد.
- ۲) بیانیۀ نهائی مونیک آزادی عبور و مرور کمک های بشردوستانه و خاتمه بخشیدن به مداخلات را طی هفته آینده پیشبینی کرده است.
- ۳) بازشناسی قانونیت بمباران روسیه علیه احرار الشام و جیش الاسلام، گروه های مسلحی که رسماً از سوی ترکیه، قطر و عربستان سعودی پشتیبانی می شوند.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article190253.html>